

Một chuyến đi đáng nhớ

Tên: Nguyễn Duy An

Tham gia: 14 Tháng 4 Năm 2010 14:10

Nguyễn Duy An là người Á Châu đầu tiên đảm nhiệm chức vụ Senior Vice President National Geographic về văn hóa khoa học và nghệ thuật.

Bài viết của ông mang theo một thông tin đặc biệt: Truy cập hình ảnh National Geographic chi tiết phim 'Inside the Vietnam War' nhân kỷ niệm 40 năm trận chiến Mậu Thân.

Tôi rất ngạc nhiên khi bà thím ký đến với sĩ quan an ninh của S vào văn phòng với nét mặt hoảng hốt và rất rồ lên tiếng:

- Duy à... Có chuyện rồi! Đợi lấy Morrow của riêng Duy.

Bà ta vội vã quay lưng, với tay đóng cửa và buồm nhanh ra ngoài.

Tôi vội bắt tay đợi lấy Morrow của họ:

- Mời đợi lấy người. Anh tìm tôi có việc gì quan trọng?

- Xin lỗi anh Duy nhé. Đợi nhà có 3 người 'homeless' cần người tìm kiếm anh cho bằng

Một chuyên viên âm nhạc

Tác Giả: Nguyễn Duy An

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 14:10

du c. Nhân viên an ninh đã gi h i và báo cáo cho tôi tìm g p ông đ th o lu n. Nh ng ngu i này có v không đảng hoàng... nh ng có m t ngu i tên Norman khai r ng anh là b n c a h n ta.

- ... Đó là anh chàng th nh tho ng v n th i kèn Saxophone ki m ti n tr m xe đi n ng m Farragut West đó mà. Anh ta đảng hoàng m. Không sao đâu. Đ tôi xu ng g p h .

- Anh ch chút. Chúng tôi mu n s p x p đ canh ch ng vì hai anh chàng kia trông có v 'ng u' m. M y tay này c luôn mi ng ch i th và 'cà rằm' v i gi ng đi u r t hung hăng v cu c chi n Vi t Nam. Tôi đoán ch c h thu c nhóm c u chi n binh Vi t Nam m c b nh tâm th n... Anh tính sao?

- Tôi nghĩ không c n thi t m đâu. Tôi bi t tôi không th d n h lên văn phòng, nhưng có th m i h vào 'cafeteria' u ng ly nu c, ch c không sao ch ?

- Cũng đ c, nhưng c n th n v n h n. Đ tôi b o nhân viên đ ý trông ch ng trong lúc anh g p h 'cafeteria'. Anh không ng i ch ?

- Cám n các anh, nhưng đ ng l li u quá, h t i thân.

Trong lúc theo v i đ i úy Morrow xu ng nhà g p 'khách', tôi nghĩ v k ni m quen bi t Norman t g n 10 năm tr c.

H i đó, tôi m i v làm cho National Geographic, vì ch a quen đ ng s á th đô Hoa Th nh Đ n nên thu ng đi làm b ng xe 'Metro'. M t bu i sáng Th Sáu, tôi đi tr h n bình thu ng vì ph i ghé qua tru ng h c đ ký m t s gi y t cho các con tru c ngày t u tru ng. V a ra kh i xe đi n ng m tr m Farragut West, tôi nghe v ng l i ti ng kèn Saxophone r t điều luy n đang 'rên r' bài H Tr ng:

G i n ng... trên vai em g y đ ng xa áo bay

N ng qua m t bu n, lòng hoa bu m say

L i em đi v ... tr i không có mây

Đu ng đi su t mùa n ng lên th p d y...

Lên kh i c u thang tr m xe đi n, tôi s ng s khi trông th y m t ngu i M 'homeless' đang 'ng t ngu ng' th h n vào m t cũi xa xăm vô đ nh, mi t mài th i Saxophone. Bài hát v a đ t, đám đông vây quanh v a v tay tán thu ng, v a b m t vài đ ng b c l vào cái mũ v i bên

Một chuyện cũ m đáng

Tác Giả: Nguy&n Duy An

Thứ Tư,, 14 Tháng 4 Năm 2010 14:10

c&nh... Tôi ti&n đ&n g&n h&n, móc ví l&y t& gi&y b&c \$10 b& vào mũ bi&u anh ta, m&t ng& i M& có l& là c&u chi&n binh Vi&t Nam vì anh ta đang m&c chi&c áo khoác quân nhân, v&i b&ng tên Norman Walker trên túi áo và bên c&nh còn treo l&ng l&ng m&t s& huy ch&ng. Tôi ch&a k&p b& ti&n vào mũ, anh ta đã h&i b&ng ti&ng Vi&t:

- Mà y Vi&t Nam h&? Bi&t bài hát v&a r&i không?

- Đ&ng nhiên r&i. Ông th&i k&n r&t hay và có h&n. Ông nói ti&ng Vi&t cũng gi&i.

- Đ&i khái thôi. Kêu mà y tao đ&c r&i. Tao đã t&ng đ&m đá g&n 8 năm tr&i trên quê h&ng c&a mà y, nhưng khi tr& v& b& quê h&ng tao ru&ng b&. N&n b& m&. Tao nh& Vi&t Nam nên t&p th&i nh&c Tr&nh, th&nh tho&ng ra đây bi&u di&n ki&m thêm ít đ&ng mua c&m mua cháo s&ng qua ngày v&i đ&m b&n không nhà không c&a tr& v& t& cu&c chi&n.

- Ông...

- L&i ông n&a. Mà y tao cho thân tình. Không ph&i ngu&i Vi&t t&i mà y n&n nói th& sao?

- Tôi không quen g&i ngu&i l& nh& th&. Hay g&i nhau là 'anh tôi' đ&c không?

- Tùy mà y. Ti&ng Vi&t t&i mà y r&c r&i l&m. Mà y có c&n ph&i đi làm ch&a?

Tao ph&i ti&p t&c th&i thêm vài ti&ng n&a m&i đ& s& h&i. Tao ngh& lúc 11gi&, mà y có th& t&i nói chuy&n. N&u b&n thì thôi. Th& Sáu nào tao cũng làm ăn t&i đây. N&u không chê, mà y có th& tr& l&i.

- Tôi s& tr& l&i tru&c 11 gi&. Văn phòng tôi làm vi&c cũng ch& cách đây m&t quãng đ&ng ng&n.

-Mà y không s& h&?

-S& gì?

-T&i tao là lo&i ngu&i b& ru&ng b& và khinh chê.

- Không có đâu. Tôi s& tr& l&i.

- Đi đi. H&n g&p l&i.

Tôi đã tr& l&i g&p Norman và m&i anh ta cùng ăn tr&a hôm đó. Anh ta r&t c&m đ&ng, và chúng tôi tr& thành 'b&n' t& đ&o đó. Tôi th&c m&c t& h&i không hi&u t&i sao hôm nay Norman không g&i

Một chuyện cảm động

Tác Giả: Nguyễn Duy An

Thứ Tư: 14 Tháng 4 Năm 2010 14:10

Đi n thoi cho tôi mà l i d n theo hai ngu i b n t i v n phòng tìm tôi, gây xáo tr n cho thêm r c r i.

Tôi ch s Norman và b n c a anh ta s bu n và m t c m tình v i National Geographic cũng nh cá nhân tôi vì b nh ng nhân viên an ninh c a s 'h ch h i'. Đã t lâu l m r i, tôi c m nh n đ c n i tâm đ n thu n và tính tình chân th t c a nh ng c u chi n binh không nhà không c a lang thang kh p đ ng ph th đô Hoa Th nh Đ n.

Có nh ng ngu i đã t b t t c đ s ng ki p lang thang t i vùng th đô đ th nh tho ng có d p ghé thăm và t ng nh nh ng đ ng đ i đã hy sinh trong cu c chi n đ c kh c tên trên b c tu ng c m th ch m u đen đ đài t ng ni m Binh Sĩ Hoa K Trong Cu c Chi n Vi t Nam (Vietnam Veterans Memorial).

Nh ng c u chi n binh râu ria x m xoàm, qu n áo rách nát và b n th u, thân th xâm đ y nh ng b c hình ng ngáo hay nh ng dòng ch ngang tàng đ che đ u m t n i tâm lúc nào cũng kh c kho i trong đau th ng t i nh c và nh c nh i t ng đêm vì nh ng ám nh t cu c chi n Vi t Nam. Tôi c m th ng v i hoàn c nh c a h và trân quý nh ng hy sinh h đã dành cho Quê H ng Yêu D u Vi t Nam c a chúng ta.

V a g p m t, Norman si t ch t tay tôi cu i l n, r i lên gi ng:

- G p mày còn khó h n g p sĩ quan cao c p ngoài m t tr n n a. Hôm nay nói ti ng Anh nhé. B n tao không bi t ti ng Vi t và tao cũng không mu n đ m 'c m đ m' đ đây nghi ng , gây thêm phi n ph c cho th ng b n ngu i Vi t r t thân c a tao.

Norman đ i gi ng, nói ti ng Anh:

- Đây là th ng Duy r t thân c a tao. Nó là ngu i Vi t t n n nh ng đang làm l n đ đây. Ch c nó giúp đ c t i mình. Còn đây là Bernie và Bob, hai th ng b n thân 'homeless' c a tao.

Norman v n không buông tay nên tôi đành b t tay trái v i Bernie và Bob, r i lên ti ng m i:

- M i các b n xu ng 'cafeteria' u ng nu c và nói chuy n.

- Có ti n không? Hay t i tao ch mày đ ngoài kia, lúc nào r nh ra nói chuy n.

Một chuyên viên mới

Tên: Nguyễn Duy An

Thư: 14 Tháng 4 Năm 2010 14:10

- Không sao đâu. Tuy nhiên, Norman đòi cả phê sếp a đá, đây không có đâu. Norman cười ha hả trước mặt bạn nói:

- Bớt rồi! Khỏi làm, nói mãi! Đúng không?

- Rồi đúng. Nghe giọng hát 'mặt ông già Béc kô' thật thì.

Chúng tôi vui vẻ bước vào ghế cà phê, cùng tiến về một bàn trong cùng trung tâm bao nhiêu con mắt kính ngắm của nhà hàng nguỵ đang có mặt trong 'cafeteria' sáng hôm đó. Về phía bạn, Norman vui vẻ vàng lên nói:

- Đều khi mặt thì già mà, tao vào đi ngay nhé. Hôm qua Bernie đi công ty ở đâu đó nói tuần này National Geographic sẽ có 'preview' cuốn phim 'Inside the Vietnam War' trung tâm khi trình chiếu vào dịp kỷ niệm 40 năm chiến tranh Việt Nam. Đúng không?

- Đúng rồi. Chúng tôi sẽ bắt đầu chiếu trên đài National Geographic từ ngày 18 tháng 2 này.

- Đài của tôi mà có trên 'Cable' và 'Direct-TV'. Dân 'homeless' thì tao làm sao xem được. Tao biết hôm về 2 vé 'preview' miễn phí khi có phim mới. Mà khi thêm vé cho 3 đứa tao đi xem với. Được không?

- Chắc được. Mọi người trung tâm tôi đưa vé cho bạn nhà hàng có bao giờ xuất hiện đâu!

- Lần này khác... vì họ nói với tôi tao và nhà hàng bạn bè trung tâm đá trên Quốc Hội của mà.

Đều giờ sẽ đi cho tôi, có 3 người 'bạn' của tôi bình thường ăn mặc quần áo thông thường, đầu tóc chải gọn gàng đứng ngoài hành lang 'Explorer Hall' của giờ đứng trước khi tôi xuống đi vào xem phim trong nhà trung tâm chính của National Geographic.

Sau khi cầm trong tay 4 tấm vé 'preview', tôi đã liên lạc với mọi người trong nhóm 'Audio & Video' của sở xếp đặt chúng tôi ngồi trong góc của nhà hàng, tránh xa nhà hàng với 'tai to mắt to' trong số cũng như nhà hàng với khách từ Bộ Quốc Phòng, Bộ Cựu Chiến Binh, Quốc Hội, và viên chức Chính Phủ.

Sau nhà hàng tôi đi thi, nhà hàng bài đi vẫn theo theo, cuốn phim bắt đầu chiếu. Mọi người bạn của tôi bình thường của tôi chăm chú lắng nghe, mặt người nào cũng long lanh nhìn,

Một chuyến đi đáng nhớ

Tên: Nguyễn Duy An

Tháng: 14 Tháng 4 Năm: 2010 14:10

Cùng ngồi tay nhau để nhìn những cảm xúc đang cuộn trào dâng trong tim của mọi người.

Thật thú vị nghe thoang thoang đâu đó một vài tiếng sùi nho nhò vang lên khắp hội trường. Ba người bạn của tôi nhìn 'án binh bất động' dõi mắt đắm chiêu theo từng tấm hình, tiếng súng, tiếng bước đi, tiếng câu nói, tiếng tiếng khóc... trên màn ảnh.

Tôi đoán phim chiếu là về những cựu chiến binh trở về Việt Nam bị 'dân Mỹ' và có lúc cả gia đình và bạn bè mỉa mai, Bob bắt tiếng khóc thút lút, rồi Bernie, rồi Norman và một vài người chung quanh cùng khóc theo!

Ai đó đã ra lệnh ngừng. Đèn hội trường bật sáng. Tôi vội vã xin nhìn những người chung quanh rồi vội vàng 'kéo' ba người bạn cựu chiến binh ra khỏi hội trường. Cả ba vội vã đi vội vã khóc, lòng thòng lê gót 'khét khét' bước theo tôi như ba cái xác không hồn!

Mấy ngày sau, tôi nhận được một cú điện thoại từ nhóm thực hiện cuốn phim tài liệu 'Inside the Vietnam War' như tôi sắp xếp một cuộc gặp gỡ với 3 người bạn cựu chiến binh 'homeless' đã cùng tôi đi xem 'preview' hôm đó, và cũng như họ mời thêm những bạn bè khác vì Bộ Quốc Phòng và Bộ Cựu Chiến Binh cùng một vài viên chức trong chính phủ muốn gặp gỡ và giúp đỡ họ.

Có lẽ đã từ lúc người Mỹ nhận thức được 'món nợ phải trả' cho sự hy sinh của những cựu chiến binh từng tham chiến ở Việt Nam.

Lòng tôi chợt nhói lên một niềm đau khi nghĩ tới sự phẫn nộ của những cựu quân nhân và công chức của Miền Nam Việt Nam trước năm 1975. Ai còn? Ai mất?